

yachtok és Maserátik mellett a lepukkant landynkkal. Kapóra jött, hogy épp egy oldtimer kiállítást rendeztek a kikötőben, ezért valószínűleg valami kelléknek nézhetek, azért nem állítottak meg.

Az F1-es „tesztkörök” után, telve önbizalommal, feltértünk az autópályára. A környező hegyeket el-

nézve ez tűnt a teljesíthetőbb cél-
nak. Jó pár kilométeren keresztül
többet voltunk alagútban, mint
kint. A kopott alkatrészek miatt, a
kanyargós hegyi pályán, nagyon
nehéz volt a sávban tartani a kocsi-
t, de végül hajnalban sikerült
átérnünk Olaszországba.

Itt csak az egyenes autópályák

monotonitását kellett leküzde-
nünk, nehogy elaludjunk. A ro-
mantikusabb mellékutakra már
nem volt energiánk. Csak az le-
begett a szemünk előtt, hogy mi-
kor érhetünk haza. Folyamatosan
számoltuk a kilométereket és az
időt.

Innen már éreztük, hogy meglesz,
amit elterveztük. Estefelé Szlové-
nián keresztül átléptük a magyar
határt. Végre ismerős tájakon ve-
zettünk hazafelé.

Átvitt értelemben ez csak az út
egyik fele volt, a másik izgalmas
rész az autó teljes felújítása lett.